ბახტრიონი

ფასი 5,000 მ.

რედაქციის მისამართი: პუშკინის პასსაჟი ტელეფ. 8—04

განცხადების სტრიქ. ფასი 20.000.

კვირეული სალიტერატურო და ინფორმაციის გაზეთი

№ 20 1922 კვირა 19 ნოემბერი № 20

იბეჭდება და აქლო მომავალში გამოვა

ერთელ წლიური სარჩევი 1923 წლისათვის

„მთელი ამიერ-კავკასია“

სარჩევში მოთავსებული იქნება საქართველოს, აზერბეიჯანის, სომხეთის აფხაზეთის და აჭარის რესპუბლიკების ეკონომიური, საზოგადოებრივი სავაჭრო და სასოფლო სამეურნეო ხასიათის დაწვრილებით ცნობები, ყველა დაწესებულებები წარმოებები როგორც საზოგადოებრივი, ისე კერძო ექიმები, ინჟინრები და ყველა საზოგადო მოღვაწეები მოკლედ ... სარჩევის რედაქციის დაწვრილებით ცნობები თვითონ ორგანიზაციების შესახებ, (დამხმარე ... ტელეფონი, ... გვარები და სხვა.)

ს ა რ ჩ ე ვ ი

„მთელი ამიერ-კავკასია“ იბეჭდება სახ.-გარეთის გამოცემათა მიხედვით,

- კარგი ხარისხის ქაღალდზე და კალინკორის ყდით.

გამოცემის მისამართი: მელიქსეთბეკის ქუჩ. № 138 ამიერ-კავკასიის სატრანსპორტო მომუშავეთა საზოგადოება („სატრო“) მესამე სართული.

ამიერ კავკ. რკინის გზათა სამმართველო

ამით აცხადებს, რომ 24 და 25 ნოემბერს თბილისის სალიკვიდაციო საწყობში [დიდუბე, გორის ქ.] დანიშნულია

საჯარო ვაჭრობა

ამიერ-კავკ. რკ. გზ. სხვა და სხვა სადგურებზე მოუკითხავ ტვირთისა და ბარგისა, აგრეთვე უდოკუმენტო ტვირთისა, ნაპოვნ საგნებისა და დავიწყებულ ნივთებისა. მეორედ საჯარო ვაჭრობა გაუყიდავ ტვირთისა დანიშნულია იქვე 30 ნოემბერს.

ქვემოდ მოყვანილია ვაგზავნილის №№ გასაყიდ ტვირთის ადრესატები და ბარგის №№. გასაყიდ ბარგის და ტვირთის კუთვნილობის შესახებ დაწვრილებითი ცნობების მიღება შეიძლება თბილისის სალიკვიდაციო საწყობში, ვაჭრობის დღეს კი, მის დაწყებამდე.

1. მოუკითხავი ტვირთები ადრესატების ჩვენებით: №№ 222286 ქალაქის აღ. სამმართველო, 8097—ანდრიაძე; 45583—იოსელიანი; 42253—მერაბიშვილი; 1056 კობაძე; 14728, 15228 და 15872—მიწად მოქმედ. კომის. წარმომადგენელი; 11880—აზერ. მიწად მოქმედ. კომისარიატი; 225628—ქიმტექნი; 225846—კონტრ. ტრანსპორტი.

2. მოუკითხავი ბარგი: №№ 8967—ბაქო, 488—გურჯაანი; 31212—ბორჯომი, 25687—სტავროპოლი; 118899, 118977, 118981, 118973—როსტოვი; 6766—ბაქო; 6442—ბაქო; 7670—ბაქო, 101832—მოსკოვი; 40691—ბათუმი; 3433—ზესტაფონი; 8126—კრასნოდარი; 7011—ტიხორეცკი; 40366—როსტოვი; 9303—კრასნოდარი; 10872—ბაკურიანი; 28936—არმავირი; 773—ტყვიბული; 1982—ყვირილა; 6616—ქუთაისი; 34663—ახალსენაკი; 41266—როსტოვი; 4356—კრასნოდარი; 10163—ჭიღილი 293—ახალსენაკი; 31470—ნავთლუღი; 39031—ცხინვალი; 9356—ლიახვი; 36824—ბათუმი; 6602—პეტროვსკი; 8725—ბათუმი; 1929—კამეშკანი; 2009—ჰაითური; 67031—მოსკოვი; 1475—ყვირილა; 65—ბაქო; 21216—ალექსანდროპოლი.

3. უდოკუმენტო ტვირთები მათი სახელწოდების ჩვენებით და მათი №№: 22725—სასოფლო-სამეურნეო იარაღი, 629—საშინაო ნივთები, 616—მოწყობილობა; 615—ოთხი; 71449—პურის ფქვილი;

48558—საშინაო ნივთები; 73058—პროდუქტები; 147010—მაუდი; 2539—მარილი; 116—სხვა-და-სხვა; 87503—მარილი.

ვინაიდან ქალაქში გამოჩნდნენ ისეთი პირები, რომლებიც თავს აცხადებენ სანიტარულ ზედამხედველობის წარმომადგენლად და არსებითად კი სინამდვილეში არავითარი დამოკიდებულება ამ დარგთან მათ არა აქვთ,

ამ ნიადაგზე ყოველგვარ ბოროტმოქმედების თავიდან ასაცილებლად

ჯანმრთელობის სახალხო კომისარიატი აცხადებს

ქ. ტფილისის მოქალაქეთა საყურადღებოდ,

რომ სანიტარული ზედამხედველობის წარმომადგენლებად, რომლებიც ვალდებული არიან ქალაქში

სურსათ სანოვაგის, ბინების

და საერთო სანიტარიის ზედამხედველობის და

სანიტარულ შრომის დაცვა

არიან შემდეგი პირები:

ა) ჯანმრთელობის სახალხო კომისარიატიდან:
1. სანიტარულ ეპიდემიურ განყოფილების გამგე ექიმი ნაზარეტიანი.
2. სანიტარ. ეპიდემიურ განყ. გამგის თანაშემწე ექ. კალანდაძე.
3. სასურსათო სანიტარ. სექციის გამგე ექ. გაბაშვილი.

ბ). ქალ. ჯანმრთელობის განყოფილებიდან:
1. სანიტარულ ეპიდემიურ განყოფილების გამგე ექ. მეტრეველი.
უბნის სანიტ. ექიმი ორთაჭალის თანაშემწე ... სიმონი

„	„ ტფ.-ვორონცოვის	„	ხასანოვი.
„	„ ნაძალადევი	„	ძიძიშვილი
„	„ მუშთაიდი	„	გოგიაშვილი
„	„ ნათიშვილი	„	ვანო
„	„ ვერისკის	„	გაბელია.
„	„ მთაწმინდის	„	ლეილოვი

გ) შრომის დაცვის განყ. სანიტარულ სექციიდან:
1. ექ. გოლდმანი.
2. „ ძიძიშვილი
3. „ მელიქ შახნაზაროვი.

ყველა აღნიშნულმა პირებმა რევიზიის დროს უნდა წარმოადგინონ თავისი მანდატები.

დანარჩენი პირები კი, რომლებიც განაცხადებენ თავს სანიტარულ ზედამხედველობის წარმომადგენლად იქნებიან პასუხის-გებაში მიცემულნი.

ჯანმრთელობის სახალხო კომისარი ექ. კეშელავა.

სანიტარულ ეპიდემიურ განყ. გამგე ნაზარეტიანი.

ნიხრი აბანოებზე

აბანო № 3 (ყ. ხუმბათაშვილისა) ნომრები 1, 2, 3. 100 თუმ. საერთო 2,000 თუმ.

აბანო № 4 (ყ. არგუტინსკისა) ნომრები 1,2,3,4,5,6, 100 თუმ. საერთ. 2,000 თუმ.

„ № 5 (ცოტაძისეული) ნომრები 1,2,3,4. 75,000 თუმ. საერთო 15,000 თუმ.

„ № 6 (ყ. „ორბელიანი“) ნომრები 1,2,3,4, 75,000 თუმ. საერ. № 1 2,000 თუმ. 215,000 თუმ.

№ 7 და 2 (ირაკლისა და შალიკაშვილისა) ნომ. 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10, 10,000 თუმ. საერთო 2,000 თუმ.

„ № 7 (ყ. ორბელიანისა) ნომრები 1,2,3,4,5,6, 10,000 თუმ. ნომრები 7,8,9,10, 75,000 თუმ.

„ № 9 (მირზოევისა) ნომრები 1,2,3,4,5,6,7,8, 100. თუმ. ნომრები 9,10, 75,000 თუმ. საერ. ქალ.—კაც. 2,000 თუმანი

„ № 14 ნომრები 1, 2, 3, 4, 5, 10,000 თუმ. საერ. ქალ. 2,500 თუმანი

„ № 13 საერთო კაც. 2,500 თუმანი.

კომუნალური განყოფილების გამგე ...

აბანოების გამგე ...

თათბირი ქართულ დრამაზე.

წარსულ კვირას სახალხო განათლების კომისარიატში შესდგა თათბირი ქართულ დრამის შესახებ. კრებას, რომელსაც დაესწრნენ წარმომადგენლები მწერლობის, თეატრის, ყველა საზოგადოებრივ ორგანიზაციების და რედაქციების, სახელოვნო კომიტეტის თავმჯდომარემ გრიგოლ რობაქიძემ აუწყა ქართული თეატრის კრიზისი და შემდეგ გაიმართა კამათი.

ილაპარაკეს თითქმის ყველა რეჟისორებმა და არტისტებმა, კამათში გარეშე პირებმაც ჩაერიენ, არც ერთ ორატორს არ უარუყვია, რომ დღეს ქართული თეატრი განიცდის მომაკვდინებელ კრიზისს.

იყო აგრეთვე მიზეზების ძებნა, ხანდისხან არა იმ მისამართით, როგორიც საჭირო იყო, მაგრამ საშინელ შთაბეჭდილებას სტოვებდა ყოველი ორატორი, თითქო აქ ლაპარაკი იყო მიცვალებულზე.

რასაკვირველია, არ უნდა თქმა, რომ ეროვნული დამოუკიდებლობა და სუვერენობა საფუძველია ყოველი დიდი ხელოვნების, ამის უარყოფა იქნებოდა შემოქმედების უარყოფა, მაგრამ ამ კრებაზე ლაპარაკი დიდ ხელოვნებაზე კი არ ყოფილა, არამედ ლაპარაკი იყო რომ ქართულ თეატრს ჰქონოდა ის სახე, რომელიც მას ჰქონდა ამ ათეული წლების წლების წინ, როცა ცარიზმის სალტე ახრჩობდა ყოველ ეროვნულ შემოქმედებას.

მართალია, სომხები და ებრაელები ისტორიულად მიჩვეულნი არიან სხვის სამშობლოში თავის კარგად გრძნობას, მაგრამ ესეც ფაქტია, რომ მათ საუკეთესო თეატრები შექმნეს მოსკოვში, რომელთაც აღტაცებით იხსენებენ რუსეთის და უკრაინის მწერლები.

თუ ეს მოახერხეს იმ ხალხმა, რომელსაც არ ჰქონია თეატრალური ტრადიცია, სირცხვილი არის საქართველოში ასეთი კრიზისი იყოს თეატრის.

მართალია, ჩვენ დრამა თვითონ განიცდის კრიზისს და ვერ მოუნახავს ფორმა ახალი შემოქმედებისთვის, მაგრამ ის, რაც დღეს საქართველოში ხდება, უკვე გადადის ეროვნულ სირცხვილში.

ქართველ ხალხს ვერავინ დააყვედრის, რომ თეატრს მზრუნველობით არ აქცევდეს.

ამ რამდენიმე წლის წინად მშვენივრად ჩატარდა პირველი ლოტარეა და დღეს მეორე. თავის დროზე, როცა თეატრი თეატრს აგავდა, ხალხიც ბლომად დადიოდა, დღეს კი თეატრი „ნეუდაჩნიკები"ს თეატრად გადაიქცა... თათბირზე ამის შესახებ მშვენივრად ილაპარაკა ა. ალ. წუწუნავამ. არტისტების მხრივ თავი იმართლა ა. იმედაშვილმა. დრამის რეჟისორები ყველას სდებდნენ ბრალს, მაგრამ ერთი მაინც აშკარა იყო, რომ ქართული დრამა არ დაილუპებოდა, რომ მეტი შეგნება იყოს მოვალეობისა.

საქართველოს ძველმა და ახალმა მთავრობამ ქართულ დრამას გაუჩინეს ისეთი ბინა, როგორიც არის რუსთაველის თეატრი. უკეთესს თეატრს კავკასიაში ვერც ერთი ერი ვერ იბატონებს, როგორც ეტყობა არც ძველი და არც ახალი მთავრობა არ ზოგავდნენ სახსარს, ქართული საზოგადოებაც მოვალეობის შეგნებით ხედავს ერის ოჯახურ საქმეს.

—მაშ რა იწვევს კრიზისს?

ერთი უნდა ითქვას აშკარად და გაბედულად: სოციალისტური მთავრობა არც წინათ, არც ეხლა არ იჩენს იმდენ ინიციატივას, რომ საქმეს შეხედოს დიდი მაშტაბით.

მაშინ, როცა მილიარდები იხარჯება სხვა საქმეებზე, ქართული ხელოვნება სრულიად მოკლებულია სახსარს.

თვითონ ტფილისში, როცა არა თუ მწერლებს, სახელმწიფო გამომცემლობას არა აქვს ორიგინალური თანხა, არსდება აქციონერული საზოგადოება უცხოელების მილიარდებიანი თანხით. როცა ევროპაში და რუსეთშიაც ათასი სტიპენდიანტია, იმათში ერთი არ ურევია ხელოვანი, (ალბად ხელოვანთ არ ჰყოლიათ პარტიული ნათესავები) და საქართველოში თავი მოიყარა, როგორც ამბობს ალ. წუწუნავა, ოთხი მოხუცის რეჟისორებმა. ხელოვნებაზე მაგარი ინტრიგა ამ შემთხვევაში შეუძლებელია არ იყოს თვითმპყრობელი და სწორედ თათბირზე ამან იჩინა თავი. მთავარი სანიშნებელი იყო ალ. წუწუნავა, როგორც კომისარი, მაგრამ წუწუნავამ დაამტკიცა, რომ ქართული ოპერა მან შექმნა, საუკეთესო დადგმები დრამაშიაც მისია და როგორც კომისარმა კი ისეთი დისციპლინა შექმნა, როგორიც ქართულ თეატრში არასოდეს არ ყოფილა.

ამ შემთხვევაში მას დაცვაც არ სჭირია. ქართული თეატრი ბევრს მოიგებდა, რომ სხვაზე შეიძლებოდეს ასე წერა. მაგრამ არა თუ ერთი მერცხალი, ერთი არწივიც ვერ მოიყვანს გაზაფხულს, თუ არ იქნა ატმოსფერული გავლენა და ეს აკლია სწორედ ქართულ თეატრს.

ტყუილი იქნება ყველა რეზოლიუციები და ყველა სურვილები, თუ არ მოხდა საჭირო გაწმენდა. ქართული დრამა უნდა ჩაებაროს ერთ რეჟისორს, ტფილისში რუსთაველის თეატრის გარდა მეორე სხვა თეატრებიც არის, სხვა უძლური რეჟისორებმა იქ ეძებონ თავისი გამართლება.

მაშინ არტისტების კადრიც შემოკლდება და ახალი ძალებიც მოვლენ თეატრთან. თორემ რუსთაველის თეატრს დღეს შეცდომით ჰქვია აკადემიური თეატრი. აქ ისე შერეულია სტილი, როგორც ბაბილონში.

ამიტომ უნდა მოძებნილ იქნას ეს რეჟისორი (ამის შესახებ ლაპარაკობდა კრებაზე პავლე იაშვილი) მთავარ თეატრისთვის პარალელურად უნდა დაარსდეს პატარა თეატრი ძიების (ძიების თეატრს უწოდოს პატარა ადგილი) — აქ შეიქმნეს ახალი კადრი თეატრის.

ის არტისტები და რეჟისორები, რომელნიც დღეს ამძიმებენ თეატრს შეჯგუფებით, უნდა დარიგებულ იქნან ტფილისის და პროვინციის ყველა თეატრებში. მწერლობამ უნდა უქმნას ახალი რეპერტუარი და თარგმანი, ან ორიგინალი, რომ იყოს სისტემა, რომ იყოს ამორჩევა და არა შემთხვევითი შერჩევა პიესებისა.

მთავრობამ უნდა მიიღოს ღონისძიება—რომ დაარსებულ იყოს სახელმწიფო სტუდია, რომ ევროპაში გაგზავნილ იქნენ ახალგაზრდა არტისტები და რეჟისორები და რაც შეიძლება დაჩქარებით, და მაშინ შეიძლება თეატრის კრიზისის შესვლებაზე ლაპარაკი, მანამდე პალიატივები ვერ უშველიან საქმეს და თეატრის კრიზისზე ყოველ სეზონში იქნება ლაპარაკი.

ქართულმა საზოგადოებამ და ქართულმა მთავრობებმა უნდა ისწავლონ დიდი მაშტაბი ხელოვნებაში და ხელოვნების თვითმპყრობელი მნიშვნელობა.

პ რ ე ს ს ა

„ქართული კულტურის კ-იზისი".

ამ სათაურით გაზეთ კომუნისტში (№ 263) დაბეჭდილია წერილი ქართულ

კომუნისტის რაჟდენ კალაძის ავტორი ჯგარს უწევს მთელ ქართველ ხელოვნებას თეატრითან ერთად, და იმედ აქვს რომ ამ საშინელ კრიზისს მხოლოდ ის უშველის თუ „ქართული კულტურის ყველა ძალები შეძლებისა და გვარად ერთი აზრით ერთის მისწრაფებით გაიმსჭვალებიან, სახელდობრ იმით, რომ საბჭოთა. ქვეყანაში მხოლოდ პროლეტარული იდეოლოგიის დანერგვა შეიძლება და არა სხვა რომელიმესი".

რომ გაიხსნას აზრი ამ ციტატისა, ჩვენ დავინახავთ რომ საჭიროა მთელმა ქართველმა ხელოვნებამ მოიყაროს თავი და ერთბაშით ჩაეწეროს „პროლეტარულ მწერალთა ასოციაციაში" სადაც რ. კალაძე თავჯდომარეა, და მისი მარჯვენა ხელი [illegible]. ქართული მწერლობის კრიზისზე წერის ყველამ თავი დაანებოს,

არ ითქმის ეს არც მუსიკაზე, და მხატვრობა ხომ ახლა ხდება იმედიანი, და თავის ისტორიას იწყებს უსათუოდ შესამჩნევი ნიჭით და შეგნებით. ამის მაგალითი ევროპაში გაგზავნილი ლიტერატები), და თბილისის ახალგაზრდა მხატვრები, რომელნიც პირობების მიხედვით პროლეტარ სასწავლებს ახდენენ დარჩა თეატრი ამ კრიზისი არი. არი კრიზისი მიტომ რომ ქართულ თეატრს დიდი ისტორია აქვს ის წარსულში არა თუ გამართლებული იყო არამედ შესანიშნავიც, და კრიზისი გამოიხატება მასში, რომ დღევანდელი თეატრი გაცილებით დაბლა სდგას, ვიდრე მისი წინა პირი. 13 ნოემბერს გამართულ „სათეატრო თათბირში" საკმაოდ გამოირკვა მიზეზები კრიზისის, და ისიც თუ რა არის საჭირო მისი ლიკვიდაციისთვის. ეს ჩვეულებრივი სხვა გვარით ესმის მოქ. რაჟდენ კალაძეს. პირველად ყოვლისა მას ვერ გაუგია თათბირის თავჯდომარის გრ. რობაქიძის თქმა: მას არ უთქვამს: „ქარ თველ ერი თუ გე ნ ი ო ს ს წარმოშობს, თუნდაც ის ცრი-

ისას წელიწადში დამონავებული იქნეს თავის კულტურის თავვეებს რობაქიძე ამბობდა ერის გენიაზე, ერის მინავან სიძლიერეზე და არა ერისაგან წარმოშობილ გენიოსზე. ამას ვაგებს უნდა საკმარისი კალაძის წერილში დაინახეს პრინციპი, რომ ყველაფერი „პროლეტარულ კულტურა" წერილი იქნება თავისებური შთაბეჭდილება, თეატრის შესახებ" გამართულ კრიტიკაზე, სხვა არაფერი.

რად არ აკვირდება მოქ. კალაძე, მოსკოვის ცხოვრებას. ყველა საბჭოთა ქვეყნების შტაბი მოსკოვია, და თუ სხვა გაკვეთილებს კომუნისტები მოსკოვს იღებენ, საჭიროა ხელოვნებაშიც მოსკოვი იყოს მაგალითი.

თქვენ საქართველოში გინდათ მთელი ხელოვნება და თეატრი პროლეტარული იყოს, ამაში თქვენ ანატოლი ლუნაჩარსკი რა დაგეთანხმებათ მიტომ რომ ის დიდის აღტაცებით და მზრუნველობით ეპყრობა თუნდაც ისეთ დახავსებულ თეატრს როგორიც არის მცირე თეატრი", და ჩვენ ყველას გვახსოვს როგორის მღელვარე-ზეიმით გადაუხადა პროლეტარულმა მოსკოვმა, ლუნაჩარსკის მეთაურობით, იუბილე „მცირე თეატრის" გვიანტს ალ. სუმბათაშვილის—იუჟინს. მოსკოვის სამხატვრო თეატრი, რომ სალონური და საეკლესიო თეატრად არის, რ. კალაძის უფროსი ამხანაგებისათვის.

ქართულ თეატრსაც დაიხსნის სწორედ ასეთი სიყვარული და ყურადღება.

ახტამურ.

ყვირის კბილი.

პაოლო იაშვილს

კვირე სალამოს, როცა მზე თბილი
კიდეე მოსწანდა გორების თავზე—
გარდაცვლილ ყვირის ვიპოვე კბილი
და სულში სევდა ვერ მოვათავსე.

ეს კბილი იყო მენიან ყვირის
(მე ასე მინდა რომ დავიჯერო)
მის ნაოჭებს ეხლა ყვავები ტირის—
ხავსულში საწყალს უყვარდა ჩერო.

ის ამ ქუჩაზე ხშირათ მინახავს
ჩემი ალერსით განაკვირები.
და ჯერ მე ბავში არ გამილახავს
რადგანაც ბავშებს უყვარს ყვირები.

რაჟდენ გვეტაძე

ფერმკრთალი სახე.

ფერმკრთალი სახე, ლურჯი თვალები.
მე უშენობას ვერ გადავიტან
ფიქრს აწვალებენ ამორძალები,
მსურს ყველაფერი გითხრა თავიდან:

არ მიყვარს თეთრი იასამანი
ის გაგიჟებულს თვალებს ამირევს.
ჩემი ფეტიში—ლურჯი დამანი
შენს მოლოდინში გულს გადამიღებს

ჩვენ თუ ორთავეს გრძნობა დაგვენებდა,
დავწურავთ განცდებს, ვით მწიფე მტევანს—
ვნება აგისხათ ტანზე ჯაგნებათ
და წინ გაუსწროთ ადამს და ევას.

ზღვას ჩავებლართოთ დაშლილ ზოლებათ
დღე ღამე ვკრიფოთ და ღამე დღისით,
გრძნობა ალერსით გაიზომება
და ვერ გახდება სხვა ჩვენი ღირსი.

თვალებში დარდი ჩალოგინდება
ამაკანკალებს დრო დასაშური
და ორსულდიან ანდროგინებათ
ფიქრი დასჯნება ვით ბუდეშური

მაგრამ მე ცრემლი არ დამასველებს,
უხმო ლოდინით მოვირკალები
დაიბნა ხედვა, აღარ მასვენებს
ფერმკრთალი სახე, ლურჯი თვალები.

ნინო თარიშვილი.

თვითმკვლელობა ეკლესიაში.

ტიციანის ლანდს.

Один, один. А смерт
так близко.

ა. ბელი.

ეს მაშინ მოხდა, როცა სინაზე
გლოვის ტაძარში მკრთალად შევიდა.
არავინ დარჩა ყვითელ სცენაზე.
და სულიწმინდა ჰქროდა ზევიდან.

ანგელოზები ჩემთან სტიროდნენ.
სჩანდა საკურთხის უხმო პროფილი.
მწუხარე შუქი... მეფე იროდი.
ქრისტე მიმქრალი ავადმყოფივით.

ჩემი ოცნება—თეთრი მერცხალი—
ფლორენციის გუმბათს მაღლა გასცილდა.
ვილაც ამბობდა: ო, შეიწყალე...
და ხმებს უკრძალვი ქუხდი ვტირილდან.

როცა ფიქრების იდგა გრიგალი
და უკიდური ლოცვის ზარება,—
ფეხაცლად თავი მე მოვიკალი...
ეს უკვე იყო დასამარება.

მას შემდეგ ვილაც სხვები დადიან..
მახსოვს ლომილი გლოვის ეშმლებით.
ო, ჩემში მხოლოდ შენი ლანდია
და სინანულის ლურჯი ცრემლები!

გიბრონ აგარელი.

ბიბლიოგრაფია

მეოცნებე ნიამორები

წიგნი № 7. რედაქტორი ვ. გაფრინდაშვილი

ქ. ქუთაისი.

სამხვერპლო კეთილშობილებით ჰბეჭდავს ქუთაისში ვ. გაფრინდაშვილი თავის „მეოცნებე ნიამორებს", ქუთაისიდან ყველა მოსული ამბებში, ეს ყველაზე ნათელი და იმედიანი. ქუთაისი დიილება, მის ახლა ქვემო იმერეთის მხნეთურებიც აღარ კადრულობენ, და უკანასკნელამდის ერთად ერთი კეთილშობილ ეულერიან გაფრინდაშვილი ჩადიოდა იქ, რომ გამოეცა თავისი ნიამორები. ეს უკანასკნელი სიხარულიც მოაკლდა ქუთაისს. „ნიამორების" რედაქცია თბილისში ჩამოვიდა და ქუთაისი სრულებით დაცარიელდა.

№ 7 ჟურნალის, ერთი საუკეთესო ნომერია, ყველა უწინ გამოშვებულთა შორის. რეველს ამაგრებენ ტიციან ტაბიძის და თვით რედაქტორის წერილები: უკანასკნელს დეკლარაცია ჰქვია, და სრულებით ახალის გზებით ეხება თანამედროვე პოეზიას, რომელიც ჰქონდა ახალი მთის წარმართული ეპოქის ხელოვნება, აღიღებდა მითოლოგიურ ღმერთებს, (აპოლონი, ზევსი, ვენერა), თანამედროვე პოეტები და კერძოდ საქართველოში ცისფერი ყანწელები" მოპირთავენ ქრისტიანობისაგან შექმნილ მითებს. თვით სახელები პოეტების მიანიშნ გადადიან. ავტორი სამედამოდ აპროტესტებს თავის შეგრძნებას და საკუთარ მედიტაცის როდესაც ლექსში პოეტი-ამა შეეხის როგორც მითოგინება, როგორც თვის შემოქმედებისა. დეკლარაციაში, რომელიც დაწერილია დიდის ცოდნით და ენტუზიაზმით, ბევრია ახალი, როგორც ქართულის ისე, საერთო ხელოვნების თვალსაზრისით. ყველა ამის გარკვევა და ანალიზი შეიძლება ცალკე გარჩევა უნდოდეს და ეს თავის დროზე მოხდება.

ტიციან ტაბიძის წერილი, საცხა იქეთ, და ბასიათროგორც სკოლებუ. ორპატის ოჯროპატი მალდარორი" შესავალია წიგნის რომელსაც დაერქმევა „ეპოპეია ტიციან ტაბიძე". წერილში ბევრია მოვლენები, რომელის სიძლიერით და ერუდიციულით, გვაგონებს ტაბიძის" შესანიშნავ პოემას „ცხენი აგელიზით". ამ პოემიდან, ლექსების გაწყობილებაში, დაბეჭდილი შესავალი, ისეთივე მოულოდნელი და აჩაღიებული, როგორც სხვა ნაწილები პოემის დაბეჭდილი „ბარიკადში"

ჟურნალი, როგორც თითქმის ყოველთვის, იწყება გრ. რობაქიძის ლექსით „აღმოსავლეთი" ძველი ლექსით, დაწერილია პაოლო იაშვილის სახსოვრით ხუთი წლის წინათ.

სტრიქონი: „რომ ქვეყნის ბედი გადაუღეთ ჩემს ბარიკადზე თითქოს წინასწარმეტყველება გრ. რობაქიძის ჯერ დაუბეჭდავი პოემის „თბილისის ბარიკადები" რომლებიც ჩვენ მოველით როგორც წარმოებას.

პაოლო იაშვილი მეორეთ სამი „მეოცნებე ნიამორებში", მისი ლექსი შეწირულია ახლად გადასულ ლილი ...ზე

თეთრი ალი

მზით ალანძულს წითელ წყალში თეთრი ალი კოხტად სცურავს.
რა გამოვა ჭრელ ნაპირზე სოსანის ფერს საბურს სწურავს.

მუხის ტყიდან თხა გამოდის სალამურის კოჭლის დაკვრით.
სხვა ქოჯებიც მას მოსდევენ თამაშით და ბუქნის ჩაკვრით.

ოხუნჯს რქებზე ეკვანი აქვს, იცინის და სხვას აცინებს.
ერთ ტყის გოგოს ხელს გადახვევს და მეორეს გააცილებს.

მაჯლაჯუნა იპურტება, არ უშვებენ სტუმრად ლხინში.
იგი ყველას ეჯავრება ელანდებათ სიზმრად ძილში.

თეთრი ალი ჩრდილ ქვეშ ნალელობს არ ებმება მათ ფერხულში.
ლმერთ-კოპალეს შეპხვედრია, ჩარჩენია ტრფობა გულში.

სანდრო შანშიაშვილი

რუთასათვის, რომლის სიკვდილში ასე დაალონა მეგობრები და პოეტები. ლექსი სავსეა სიყვარულით სინაზით და სამუდამოდ და რჩება ხსოვნაში.

ასე მგონია ფუტკართ გუნდი დაესილდა შენს მკვდარ სხეულს ტკბილ სხეულს-ლილი. ნევრასტენიით და წყლებით არის აძგერებული კოლლაუ. ნადირაძის ლექსი გამახავრება ყვითელ მალაელ თან ეს თემა ნამდვილათ განცდილია ავტორისათვის, დიდხანს სტანჯავდა მას და გაგვეხარდება თუ ეს უკანასკნელი შეწუხება იქნება, ნაჭიერ და გამაგრებულ პოეტისათვის.

ს. კლდიაშვილს „ნატიურმორტ" მოგონებაა სანდრო ცირეკიძის მთვარეული სტრიქონების, ამ მხრივ ცირეკიძეს მეტოქე არა ჰყავს, და კლდიაშვილსაც არ სურს, როგორც სჩანს, ამ მოვალეობის ასრულება, ყოველ შემთხვევაში „ნატიურ მორტ" პოეზიიდან არის.

ვ. გაფრინდაშვილი ფანტას მავორიას მოყვარულია, როგორც არავინ ჩვენს პოეზიაში. ის ქმნის მეტად რთულ ჩვენებებს, და ალბათ ვერც ერთი რეცესორი ვერ მოვა, ამ ჩვენებათა შესრულებამდის. მან გააცოცხლა ძვირფასი ქვები, და თეატრში შეიყვანა სრულებით ახალი და ფანტასტიური პერსონაჟები. ასეთი სახის არის მისი უკანასკნელი ლექსიც სათირონი—ამორდია, ეს ლექსი საუკეთესო მაგალითია. არიან ტიპების, რომელსაც ავტორი ებება თავის დეკლარაციაში. „ნიამორებში" გამოჩნდა დაგვიანებული ელენე დარიანი. ლექსი გამარჯვებულია, სრულებით ორგინალური, და უჩვეულო ქართველ პოეტებისათვის. არის ცოტა გადამეტება. მაგრამ ეს სრულებით არ შორდება პოეზიის ფარგლებს.

არიან დებიუტანტები: ლევან ასათიანი და გზოლელი. ორივე ინაზებიან პირველის ლექსი ვარიაცია არის მისი „სანტიმენტალურ წეროსი" ზოდლის ლექსის რიტმი ტკბილი და დამლალავია.

ჟურნალი ჩვეულებრივათ კარგათ არის გამოცემული.

დოკუმენტები და მოგონებები

დიმიტრი ყიფიანი სტავროპოლში.

1884 წ. მე თბილისის სასულიერო სემინარიის პირველ კლასში შეველ და ამავე წელსვე სემინარიას რეკტორად მოევლინა პაველ ჩუდეცკი,—კაცი სასტიკი და დაუნდობელი.

თავიდანვე ამითვალისწუნა და მე იძულებული ვიყავი მეორე კლასის დასრულების შემდეგ ქ. სტავროპოლის სემინარიაში გადავსულიყავი.

აქ უარესი რეჟიმი შემხვდა. ყოველი მოწაფე იდევნებოდა და ქართველ მოწაფეს ხომ ვინ დაინდობდა?

ბნელი ნისლით იყო მოცული ჩემი ცხოვრება შავრაზმულ სემინარიის კედლებში და ისიც სამშობლოსგან დაშორებით. ქართველი კაცის ნახვა (ქართველი მოწაფენი სულ ოთხნი ვიყავით მთელს სტავროპოლში.) ჩვენთვის ოცნებაში იყო. ერთი ასეთი ბრწყინვალე დღე გამოთენდა, როცა იქაურ ქართველ მასწავლებლის—იოსებ ლაგაზიძის ოჯახში გავიცანი საქართველოდან გადმოსახლებული დიმიტრი ყიფიანი. მისმა თოვლივით ჭაღარამ, და ტკბილმა ლაპარაკმა დიდი შთაბეჭდილება დასტოვა. წასვლისას მე მომიბრუნდა და მითხრა:

— ყმაწვილო, გთხოვთ თქვენი ამხანაგებით იაროთ ჩემთან. მე, რასაკვირველია, სიხარულით მივიღე მისი თხოვნა და რამდენიმე დღის შემდეგ მარტო მე მოვიხდა მისვლა მასთან.

დიმიტრი სახლში დამიხვდა და პატარა ხანის უკან ის უკვე მარიგებდა. „გიყვარდეთ საქართველო, იკითხეთ ქართული წიგნები, გაზეთები. სწავლის დასრულების შემდეგ უსათუოდ საქართველოში დაბრუნდით და სხ.

გამოსალმების შემდეგ მომცა „დროების" ნომრები და მითხრა მასთან ხშირად მევლო.

გამოვიდა რამდენიმე კვირა და მე ველარ მოვახერხე მასთან მისვლა. ერთი თვის შემდეგ დამინახა თეატრში. ხელი დამიჭირა და მითხრა: „თქვენ ალბად არ გესიამოვნებათ მოხუცებულთან საუბრული და ლაპარაკი, რის ვიზამ, ვერ გაგამხიარულებთ". მე ბოდიში მოვიხადე და გავაგებინე, რომ ჩვენი რეჟიმი ნებას არ მაძლევს მასთან სიარულისას. (4 საათის შემდეგ კარში გამოსვლა ვერ შევძელი). ამ შეხვედრის შემდეგ ორჯერ კიდევ ვიყავი მასთან და წამოსვლისას ქართულ გაზეთებს თან მატანდა.

1887 წ. 24 ოქტომბერი იყო. დილა ადრიან მთავარ ქუჩაზე მივეშურებოდი. შორიდანვე დავინახე დიმიტრი ყიფიანის სადგომთან აფარებული ხალხი ირეოდა.

მაშინვე ვიგრძენი, რაშიაც იყო საქმე.

— ბებერი ბერძნის ლენერალი მოუკლავთო, იძახოდნენ აქეთ-იქით. მე მაშინვე გავარღვიე ბრბო და ავარდი კიბეზე. სადაც პოლიციელი დამხვდა მუშტით. მე უთხარი: ჩემი ბიძაა, გთხოვთ გამიშვათ. პოლიციელი დამაკვირდა, გაიარკვია რა, რომ მე არა რუსი ვიყავი, გამიშვა. ერთი წუთის შემდეგ მე ალელვებული და ცრემლმორეული ვიდექი დიმიტრის საწოლის გვერდით. თოვლივით სპეტაკ საწოლში და საცვლებში დიმიტრი იწვა პირისახლით ფეხებზე და ხელებ შეკრული. საფეთქელში ჰქონდა დარტყმული გირი ან რაღაც მრგვალი რამ. ჩაჭეჭყილიდან ტვინი და სისხლი გადმოხეთქილიყო სპეტაკ ქაღალდზე და საცვლებზე. მალე მოვიდა ექ. კელიაშვილი, რომელმაც დიდი მუშაობა გასწია. გვამს გაუკეთა ბალზამი, შეიძინა იქვე დაიკრძალებინა, მოიყვანა ლედლები პანაშვიდისათვის და ყოველმხრივ პატრონობდა. ეს ამაგი ღვაწლი არავისგან აღნიშნული არ არის. დადგა გასვენების დღე. სემინარიაში სასტიკად აგვეკრძალეს დავსწრებოდით დიმიტრის გასვენებას. მე რასაკვირველია, არ დავუმორჩილე ამ ბრძანებას. გამოსვლებულ პროცესიას შეადგენდა მხოლოდ ადგილობრივი ქართული და ნაწილობრივ სომხის ინტელიგენცია.

გასვენებაში მონაწილეობის მიღებისათვის სემინარიის მმართველობამ ატესტატში ყოფა ქცევაზე ოთხი დამიწერეს.

რაც შეეხება სოსო ლელიაშვილს, რომელმაც განგმირა რეკტორი ჩუდეცკი, ჩემთან ერთად იჯდა საკლასო პარტაზე და ჩემი პირადი მეგობარი იყო. მეტად წყნარი და საწყალი იყო. ცალი თვალი გაფუჭებული ჰქონდა (ლიბრით გადაკრული) და ამხანაგები ამის გამო დაუსრულებლად აწვალებდნენ. მე ეხლაც მიკვირს ასეთმა საწყალმა ადამიანმა, როგორ გაბედა ასეთი გმირული საქმე, ალბად ჯავრისთვის თავისი საზღაური მქონდა და ასეც გმირად გახადა შურისძიებამ.

ალექსანდრე ლეონიძე.

სეიფულა იოსელიანი

სეიფულა იოსელიანი 34 წლისაა. ალზრდილია სპარსეთში. სწავლა განათლება მიღებული სპარსეთშივე. მშვენიერად იცის სპარსული, არაბული და სხ. ქართული წერა კითხვაც სპარსეთში შეისწავლა ლადო აღნიაშვილის მიერ ჩატანილ წიგნებიდან. ქართულს მეტად სუფთად ლაპარაკობს. ცოლშეილიანია, ფიქრებია შვილების წამოყვანა თბილისში და აქ სასწავლებელში მიბარება.

სეიფულა იოსელიანის შთამომავლობას მთავრობა დადებითად შეეხება და მოკლე ხანში ფერეიდანში გაიგზავნება მთელი ექსპედიცია მასწავლებლებისა ექიმებისა და სხ..

აქვე მოვაგონებთ მკითხველებს, რომ ფერეიდანიდან პირველად ჩამოვიდნენ: ონიკაშვილი და ხუციშვილი 1874 წ. შემდეგ ყოლა ჰუსეინ ონიკაშვილი და ყოლა მრეზა ხუციშვილი 1904 წ. ახალგაზდა მოწაფე მაყაშვილი 1907 წ. შემდეგ მამა და ბიძა მაყაშვილები ხოლო დღეს უკანასკნელად ბ სეფელა იოსელიანი

ლიტერატურული ქრონიკა

იაკობ ნიკოლაძის იუბილე.

სრულიად საქართველოს ხელოვანთა კავშირის მთავარ კომიტეტთან ხელოვანთა სასახლეში პარასკევს 10 ნოემბრის შესდგა იაკობ ნიკოლაძის იუბილეს მომწყობ კომისიის კრება. კრებაზე გადასწყდა იუბილე გაიმართოს 3 დეკემბერს რუსთაველის თეატრის საკონცერტო დარბაზში, ბანკეტი ხელოვანთა სასახლეში. კომისიამ იაკობ ნიკოლაძეზე მოხსენებების წაკითხვა მიანდო გრიგოლ რობაქიძეს, ივანე გომართელს და ვახტანგ კოტეტიშვილს. იუბილეს დღეს დარბაზში მოეწყობა იაკობ ნიკოლაძის ნაწარმოებთა გამოფენა თვითონ იუბილიარის ხელმძღვანელობით. კომისიამ დაადგინა აგრეთვე ნიკოლაძის გაკეთებული აკაკი წერეთლის დიდი ბიუსტი იქნეს შეძენილი სახელმწიფო ხარჯით და დაიდგას ლიდოების ტაძარის წინ, თუ ეს არ იქნა მოსახერხებელი, მაშინ ბიუსტი დაიდგმება ხელოვანთა სასახლეში, უნდა დაიკიდოს აგრეთვე იაკობ ნიკოლაძის პორტრეტი შესრულებული მხატვარი ქალი ქეთო მაღალაშვილისგან, ეს სურათიც უნდა იყოს შეძენილი სახელმწიფო ხარჯით. კომიტეტმა დაადგინა აღძრას შუამდგომლობა ქალაქ ტფილისის აღმასკომის წინაშე, რათა იმ ქუჩას, რომელზედაც იაკობ ნიკოლაძე ცხოვრობს ეწოდოს ნიკოლაძის ქუჩა. დაარსდეს აგრეთვე ერთი სტიპენდია სამხატვრო აკადემიაში სკულპტურის კლასზე იაკობ ნიკოლაძის სახელობის, ყველაზე ნიჭიერ ახალგაზრდისათვის. კომისიამ დაადგინა ეთხოვოს სახელმწიფო გამომცემლობას, გამოსცეს 70 გვერდიანი წიგნი იაკობ ნიკოლაძეზე, რომელშიც მოთავსებული იქნება წერილები ნიკოლაძის შემოქმედებაზე და აგრეთვე რეპროდუქციები მისი ნაშრომების. რედაქცია ამ წიგნის დაევალა ი. ჟორდანიას, ტიციან ტაბიძეს და სანდრო ყანჩელს...

არტურ ლეისტის წიგნი.

არტურ ლეისტმა შეიტანა განცხადება სახელმწიფო გამომცემლობაში რომ დაიბეჭდოს მისი წიგნი ქართულ ენაზე „საქართველოს გული" წიგნში მოთავსებული იქნება ის წერილები, რომელსაც აბეჭდვდიან გაზეთ „ბახტრიონში" და აგრეთვე ახალი წერილები, რომელსაც ამზადებს ავტორი ამ წიგნისათვის. წერილებში აწერილია საქართველოს ბუნება, ქართული ხასიათი, ქართული ტიპები; წიგნში იქნება აგრეთვე მოგონებანი ილია ჭავჭავაძეზე, ივანე მაჩაბელზე, იაკობ გოგებაშვილზე და სხვა არტურ ლეისტის თანამედროვე ქართველ მწერლებზე და საზოგადო მოღვაწეებზე. წიგნი დაახლოვებით იქნება 150 გვერდიანი... საინტერესოა ხასიათი წიგნის და აგრეთვე ლამაზურება: არტურ ლეისტის აქვს საკმაო გარანტია იმის, რომ სახელმწიფო გამომცემლობამ ეს წიგნი დაიბეჭდის დახატებით და ილუსტრაციებით.

დავით კლდიაშვილი

გაზ. „ბახტრიონის" რედაქციამ დავით კლდიაშვილისაგან მიიღო დაგვიანებული მილოცვა არტურ ლეისტისადმი მისი იუბილეს გამო.

ამასთან იგი აცნობებს რედაქციას, რომ მოკლე ხანში გამოუგზავნით თავის ვრცელ მოგონებებს საქართველოს პოლიტიკურ ცხოვრებასა და ქართულ მწერლობაზე 1894—1917 წ.

დიმიტრი ყიფიანის საფლავზე

კვირას, ნოემბრის 12—ს დიმიტრი ყიფიანის საფლავზე სიკვდილიდან 35 წლის შესრულების გამო დაიწყინება. მამა დავითის ეკლესიაში სრულიად საქართველოს კათალიკოს-პატრიარქის ამბროსის მიერ გადახდილ იქნა წირვა და პანაშვიდი. პანაშვიდზე მიიღო მონაწილეობა წარჩინებულმა ქართველმა საზოგადოებამ. პანაშვიდს დაესწრნენ ქართველი მწერლები, მოღვაწენი, კულტურულ დაწესებულებათა წარმომადგენლები, სამღვდელოება და სხვანი.

„ბახტრიონის" ფოსტა.

ქუთაისი—კოლაუ ნადირაძეს, სანდრო ცირეკიძეს
ნიკოლოზ ლორთქიფანიძეს
ბათუმი—იოანე ყიფიანს
ილო ჩიხინიშვილს
პარიზი—ლილიანს
ლადო გუჯაბიძეს
პაპა—ნიკოლოზ მიწიშვილს
გამოგვიგზავნეთ ლექსები და წერილები

პატარა ფელეტონი

ფეხ სამოსი

სამეგრელოში მოძებნეს, კარგა მოთელილი და გამოწრთული სამოგვეპიდან მშვენიერი ხელი მჭერული ქალისა შეუ-რავეთ

წუღას.

იყო მოსირმული, იყო მოჭარგული,

თვალის ჩინი კოლხეთის ამულისა მის იყო ჩილდული.

—

სადლაც ჩრდილოეთის სიკარგეში ჰყო ქართველი ფეხსამოსებისა.

ოსი დიპქოდა თუ ჩაჩ,

და ამ საჭიროებამ შექმნა „ფეხსაცმელი" ჩვენი მაგარი, დაღეჭილი.

—

იქსოვებოდა ქიზიყში სავიათ შალელი, ოქრო-ვერცხლებიანი მარგალიტით მოქარგული

ქოში.

ამას აცვლიდა მაგ-თვალი ვარ-ვარი და ყველ მარგალიტის ბ-მაკრეზიზე სამეფო კვნესა აღიბეჭდებოდა.

—

და აი თითამაშენენ ეს ფეხსამოსები, ერთი მეორისაკენ ათი თითქოს ჰქონდათ ლტოლვილება, მაგრამ ერთი მეორე ვერ ცნობდა.

წუღა თამაშობდა იმ-ერეთში, „გაუხვა და გამოეგვია".

ქოში აგოვშანდა...

და მის აბრიალებულნი ისინი შეეყარნენ

შუა ქართლში.

ჩამოიარეს დავლური.

დიდი ხანია ერთი დავლური არ ენახა მეოდნეებს.

მთელი სიმღერია იყო სიყვარულისა ფეხებით თქმული.

იყო ქოში დირცხვენილათ მოვოგმანე,

წუღა მარდი, ეფხიეით სწრაფი და ცელქი.

—

ამ დროს მათ შორის გაჩნდა წუნდანი,

დიდი ჩექმა

და გულ-უბრყვილოთ გაილაშა.

მასაც უნდა ამ წრეწრეტა ფეხსამოსებთან...

თავის სიფართოვით ებუქნავა.

მოში შეკრთა და მოკრძალების ნიშნად თავზე კაბა წამოიფარა, ასე რომ ცხვირის მეტი არა გამოუჩნდა-რა.

წუღა გაკვირვებით „ძიწკზე" გაჩერდა და გაქვავდა.

ჩექმას გაუკვირდა ეს ამბავი და... გული დაწყდა.

—

ჩექმამ არ იცოდა ამბავი, ამბავი სიყვარულისა

წუღის და ქოშის.

მალვა დადიანი

დ ო ლ ი

თბილისის სამუზეუმო სეზონი გაძლიერდა და მართლაც სეზონს სახე მიეცა. დიღებში გამართულმა დოლმა სადაც უკვე ექვსი მარული გაიმართა და სამი კიდევ პერსპექტივაშია. სოლიდის სისწორით მოხდა ქართული სახელმწიფო საჯინიბოს მოწყობა. უკანასკნელ დიდი შრომა გასწიეს საჯინიბოს გამგეებმა ა. წულუკიძემ და სიმონ ფხაკაძემ, და სულ რამდენიმე თვეში მოაწყეს ყოველ მხრივ დამაკმაყოფილებელი დოლი, რომელსაც ყოველ შინაურის დროს აუარებელი ხალხი ესწრება.

საზოგადოდ საქართველოში ცხენოსნის ჩიქის ეწყობა, და ეს ეროვნულ სასიამოვნო მოვლენაა. ქართულ დოლს დიდი მომავალი აქვს, რადგან ეს ახალი მოვლენა არ არის ჩვენთვის, ისტორიულად ეს გამართლებულია, და ამ ცნობილი ქართველი ჯიგიტები, ლეკები, ფშავლები, ჯიგ... არ არის და... რბოლა წინადდ... ლოს ცხენების, მაგრამ მაინც ჩვენთვის ცხენი შინაურ ჯიშის, და სხვა და სხვა შერევის. მარულებში პირველათ ჩნდება ცხენები ლევანი „ჯაჭა გიორგის" რომელიც იუველილის ტუჩუქებიან „ოკუსი" „ეშმაკი" და წლოვანი „ასლანი" შეიწყვეტეთ ციხეთ მონაწილეობა. ... ცხენების მაინც ვერ ... „ეშმაკი" კარა ... ... ამ სეზონში ... ... და გამეთ ... ...

X.

1922 წლის 25 ნოემბერს ქ. თბილისში ცეკავშირის ბინაზე (შტაბის ქ. ს. № 4) შესდგება საქართველოს ცენტრალური კოოპერატიული

კავშირის რწმუნებულთა მესამე წლიური

ყ რ ი ლ ო ბ ა

ყრილობის დღიური წესრიგი:

1. გამგეობის მოხსენება 1921 და 1922 წ. საქმიანობაზე.
2. 1921 წ. ფინანსიური ან-გი და მოგების განაწილების პროექტი.
3. მოკავშირეთა ბიუროს მოხსენება.
4. სარევიზიო კომისიის მოხსენება.
5. მომავალი მოქმედების გეგმა.
6. კოოპერატიული მშენებლობის საკითხები:
   - ა) საქართველოს კოოპერაციის საორგანიზაციო წესი.
   - ბ) მეურნეობის, სამომხმარებლო და სასოფლო-სამეურნეო კოოპერატივების [illegible] ცეკავშირის სისტემაში.
   - გ) სასოფლო სამეურნეო კოოპერატივების ორგანიზაციული სტრუქტურა და მათი დამოკიდებულება ცეკავშირისადმი.
   - დ) ურთიერთობა შემდეგ ქვეყნების კოოპერატიულ ცენტრებთან.
7. არჩევნები და
8. მიმდინარე საკითხები.

ცეკავშირის წესდება მე 8, 9, 10, 11, 29 და 30 მუხლების თანახმად საქართველოს ცენტრალური კოოპერატიული კავშირის წევრებად ირიცხებიან შემდეგი კოოპერატიული ორგანიზაციები. რომლებიც გზავნიან აქვე ჩამოთვლილ რიცხვს რწმუნებულებისას:

1. ქუთაისის კოოპ. სარ. კავშ. გზავნის 10 რწმუნებ.	9. ოზურგეთის კოოპ. სარ. კავშ. გზავნის 5 რწმ.	17. სიღნაღის კოოპ. სარ. კავშ. გზავნის 3 რწმუნ.
2. თბილისის " " " " 8 "	10. ლანჩხუთის " " " " 5 "	18. ბათომის მომხმარებ. საზოგ. " 2 "
3. კახეთის " " " " 8 "	11. სამტრედიის " " " " 5 "	19. ნატანების კოოპერ. სარ. კავშ. " 1 "
4. ზესტაფონ. " " " " 8 "	12. ჭიათურა-საჩხერის " " " " 5 "	20. ტფილის მომხმარ. საზ. „ცეკო." " 1 "
5. სიღნაღის " " " " 8 "	13. სენაკის " " " " 5 "	21. ზუგდიდის სას. სამ. ამხ. „ცეკ." " 1 "
6. გორის " " " " 8 "	14. რიონ-ტყვირის " " " " 3 "	22. ქობულეთის ცენტ. კოოპერ. " 1 "
7. გორის " " " " 5 "	15. აბაშის " " " " 3 "	23. საქართველ. კოოპერატ. ბანკი " 1 "
8. ზუგდ. სამურზაყ. " " " " 5 "	16. სოხუმის " " " " 3 "	

რწმუნებულთა რიცხვი, რომლის რაოდენობა ზევით არის აღნიშნული და რომელსაც მოკავშირეთა ორგანიზაციები გამოგზავნიან ცეკავშირის ყრილობაზე, დადგენილია მოკავშირეთა ორგანიზაციების წევრთა შემადგენლობის იმ ცნობებზე, რომელიც სეკრეტარიატს მოეწოდა ამა 1922 წ. 1 იანვრისათვის. თუ ეს ცნობები სინამდვილეს არ შეეფერება, ცეკავშირის წევრებს უფლება აქვთ წარმოადგინონ ახალი ცნობები და მათი რიცხვი საათანადოთ შეიცვლება.

დუშეთის კავშირს, როგორც ფაქტიურად არ არსებულს, რწმუნებულების გამოგზავნის უფლება ესპობა; მაგრამ ფაქტიურად მომქმედ კოოპერატივებს აქვთ უფლება, თავიანთი წევრების რიცხვთა მიხედვით, ცეკავშირის ყრილობაზე რწმუნებულები გამოგზავნონ, რწმუნებულების ასარჩევად უნდა მოიწვიონ საგანგებო კრებები.

ცეკავშირის ყრილობაზე გადამწყვეტი ხმის უფლება აქვთ აგრეთვე ცეკავშირის ბიუროს წევრებს (თუ ისინი ეგრ დელეგირებიან, მაშინ მათ მოადგილეებს) ცეკავშირის გამგეობის და სარევიზიო კომისიის წევრებს.

ცეკავშირის წესდების მე-29 მუხ. თანახმად რწმუნებ. ყრილობა შესდგება მოკავშ. ორგანიზაციების წევრთაგან თავიანთ კრებაზე 1 წლის ვადით სარჩეულ. ამორჩეულ მორჩენილებან. კავშირების გამგეობა სთხოვს საქართველოს ცენტრალური კოოპერატიული კავშირის წევრებს დაუყონებლივ გამოგზავნონ წესდების მე-9, 10, 11, 29 და 30 მუხლების თანახმად არჩეული რწმუნებულთა სია.

ყრილობაზე გამოგზავნილ რწმუნებულებთ თან უნდა ჰქონდეთ სათანადო მანდატები.

ყრილობის მოწვევის შესახებ ყოველგვარი ცნობების მიღება შეიძლება ცეკავშირის გამგეობის მდივანთან.

ცეკავშირის გამგეობა

ს. ს. ს. რ. მიწად-მოქმედების სახალხო კომისარიატი

ამით აცხადებს, რომ მის მიერ 19 ნოემბერს დილის 10 საათზე სოფელ გურჯაანში მოწვეულია კახეთის მევენახეთა ყ რ ი ლ ო ბ ა შემდეგი წესით და პროგრამით:

1. ყრილობას შეადგენენ: 1) თითო წარმომადგენელი სოფლის აღმასკომების, 2) ორ-ორი წარმომადგენელი ყოველივე სოფლიდან, სადაც მისდევენ მევენახეობას, 3) თითო წარმომადგენელი სოფლის კოოპერატიულ დაწესებულებებიდან, 4) მმართველი ორგანოები არსებულ მეღვინეთა კოოპერატიულ კავშირებისაგან, 5) თითო წარმომადგენელი სამაზრო აღმასკომისა, 6) თითო წარმომადგენელი სამაზრო სასოფლო-სამეურნეო განყოფილებისა, 7) თითო წარმომადგენელი სამაზრო კოოპერატიული კავშირისა, 8) სხვადასხვა დაწესებულებათა წარმომადგენელნი, განსაკუთრებული მოწვევით და 9) სათათბირო ხმით ყველა დაინტერესებული მეურნეები და სპეციალისტი.

2. ყველა წარმომადგენელს უნდა ჰქონდეს შესაფერი მანდატი გამომგზავნელი დაწესებულებიდან.

3) ყრილობას ხსნის მიწად-მოქმედების სახალხო კომისარიატის წარმომადგენელი და შემდეგ ყრილობა ირჩევს პრეზიდიუმს.

4). ყრილობის სამუშაო საგანს შეადგენს შეადგენს წარილობითი და სიტყვიერ მოხსენებათა განხილვა, თანახმად დამტკიცებული პროგრამისა და მათ შესახებ დადგენილებების გამოტანა.

პ რ ო გ რ ა მ ა ყ რ ი ლ ო ბ ი ს ა

1. მოხსენება კახეთის მევენახეობაში ფილოქსერის გავრცელებით შექმნილ მდგომარეობაზე. მომხსენებელი ს. ჩოლოყაშვილი.
2. მოხსენებანი ადგილებიდან ვენახების მდგომარეობაზე.
3. საჭირო ღონისძიებანი ვენახების აღდგენისათვის (ამერიკულ ვაზის სანერგეების და დედა ვაზის გაშენება, საკუთარ სანერგეებით ვენახების მოწყობა, ნიადაგის გამოკვლევა და მათი აღნიშვნა რუკაზე, პრაქტიკულ-სკოლების და კურსების მოწყობა და ფართო აგრონომიული დახმარება და სხვა). მომხსენებელი საორგანიზაციო ბიურო.
4. ვენახების აღდგენისათვის საჭირო ორგანიზაციის შექმნა, მისი სტრუქტურა და საშუალებანი. მომხსენებელი საორგანიზაციო ბიურო.
5. მიმდინარე საკითხები.

ყრილობის მომწყობი ბიურო მოთავსებულია მიწად-მოქმედების სახალხო კომისარიატის მევენახეობისა და მეღვინეობის ქვე განყოფილებაში.

თავმჯდომარე ბიუროსი ი. ანდრონიკაშვილი.

მდივანი ვ ბიბილაშვილი.

სავაჭრო-სამრეწვ. ამხანაგობა „ხორც-პროდუქტი"

ამით აცხადებს ყველას საყურადღებოთ, რომ 4 ნოემბერს

შესდგა ამიერ-კავკასიის სახელმწიფო, საზოგადოებრივ და კოოპერატიულ ორგანიზაციების სავაჭრო-სამრეწველო ამხანაგობა

„ხორც-პროდუქტის" სახელწოდ.

სახალხო საქონლის და ხორცის პროდუქტების დასამზადებლად, როგორც შინაურ ისე საგარეო ბაზარზე.

აღნიშნულ ამხანაგობაში შედიან: ტფილისის აღმასკომი და ამიერ-კავკასიის სახელმწიფო ვაჭრობის სამმართველო.

ამხანაგობას აქვს ცენტრალური კანტორა ტფილისში და დამამზადებელი პუნქტები ტფილისის ქალაქის სასაკლაოებიდან და ამიერ-კავკასიის რკინის გზის სადგურ ნავთლუღში.

ამხანაგობა უკვე შეუდგა ოპერაციების წარმოებას და მიაწოდებს სახელმწიფო დაწესებულებებს, საზოგადოებრივ კოოპერატიულ ორგანიზაციებს და კერძო პირებს მის მიერ დამზადებულ პროდუქტებს:

სამუშაო და მეწველი საქონლის ხორცს (ძროხის, ცხვრის და ღორისას) ხორცის პროდუქტებს (შეზვებს, ლორს და სხვა).

გადამდნარ, საჭმელ და ტეხნიკურ

ქონს

ცხვრის ტყავებს და ყოველ. პროდუქტებს

პროდუქტები საუკეთესო ხარისხისა იყიდება ბაზრის ფასებზე უფრო იაფად

პროდუქტები საუკეთესო ხარისხისა იყიდება ბაზრის ფასებზე უფრო იაფად

ამხანაგობის ცენტრალური კანტორა მოთავსებულია ჯორჯიაშვილის (ყოფილი ბარიატინსკის) ქუჩაზე, № 6 სახლში.

ტფილისის დამამზადებელი პუნქტი იმყოფება ქალაქის სასაკლაოებთან, ტელეფონი 8—66.

გ ა მ გ ე ო ბ ა.

ნება დართ. სამხ. ცენზ. 3000. სამხედრო სახალხო კომისარიატის სტამბა